

ΡΑΨΩΔΙΑ Α

Τὴν ὄργην εἰπὲ ἡμῖν **ὦ Θεὰ** τοῦ νίοῦ τοῦ Πηλέως τοῦ Ἀχιλλέως, τὴν ὀλεθρίαν, ἵτις **πολλὰ** τοῖς Ἑλλησιν ἀνιαρὰ ἐξειργάσατο, καὶ **πολλὰς** ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ ἄδη βλάψασα ἔπειτα σεν ἀνδρῶν **ἡμιθέων**, τὰ σώματα δ' ἀντῶν σπαράγματα κατεσκεύασε τοῖς κυνί, καὶ τοῖς ὄρνεοις ἄπασι·

Τοῦ Διὸς δὲ ἐπληροῦντο ἡ **βουλή**.

ἀφ' οὐδὲ δὴ τὴν ἀρχὴν διερχωρίσθησαν **φιλονεικήσαντες** ὅ τε **νιός** τοῦ Ἀτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν λαῶν, καὶ ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς·

Καὶ πρός τούτοις **εἰπέ**, τίς δὲ ἀντοὺς τῶν θεῶν **φιλοεικίᾳ** συνέβαλεν **ὅστε** μάχεσθαι; Ὁ τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς παῖς Ἀπόλλων·

Οὗτος **γάρ** τῷ βασιλεῖ ὄργισθεὶς **νύσσον** κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε βαρεῖαν·

ἐφθείροντο δὲ οἱ ὄχλοι, διότι τὸν Χρύσην τὸν ιερέα ἀτίμως ἀπέπειτα σεν ὁ Ἀγαμέμνων·

Οὗτος **γάρ** παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλήνων λυτρωσόμενός τε τὴν θυγατέρα, καὶ κομίζων πλεῖστα δῶρα τῷ πλήθει, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ πόρρῳθεν **τοξεῦντος** Ἀπόλλωνος **ἐπὶ** τῇ **τιμίᾳ** ῥάβδῳ, καὶ **ἰκέτευε** πάντας τοὺς Ἀχαιοὺς, τοὺς νίοὺς δὲ τοῦ Ἀτρέως ἐξαιρέτως, τοὺς (δύο) βασιλεῖς τῶν ὄχλων, λέγων·

«Ὥ νιοὶ τοῦ Ἀτρέως, καὶ λοιποὶ εὔοπλοι Ἑλληνες, ὑμῖν μὲν **εἴνε παράχοιεν** οἱ **τὰ** οὐράνια οἰκήματα οἰκοῦντες, ἐκπορθῆσαι μὲν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καλῶς δὲ εἰς τὴν οἰκείαν ἐπανελθεῖν· ἐμοὶ δ' ἀπολύσατε τὴν προσφιλῆ θυγατέρα, καὶ **τὰ** λύτρα δέξασθε, εὐλαβούμενοι τὸν τοῦ Διὸς **νίὸν** τὸν πόρρῳθεν τοξεύοντα Ἀπόλλωνα.

Τότε οἱ μὲν **λοιποὶ Ἑλληνες** ἐπεβόησαν μετ' **ένυγημίας** αἰσχύνεσθαι τὸν ιερέα, καὶ τὰ περικαλλῆ αὐτοῦ δέχεσθαι δῶρα.»

Ἀλλ' οὐ τῷ νιῷ τοῦ Ἀτρέως τῷ Ἀγαμέμνονι τοῦτο **ῆρεσκε** κατὰ τὴν **ἐαυτοῦ** **ψυχήν**.

Καὶ δὴ σκληρῶς αὐτὸν ἀπέπειταν·

Απότομον δὲ καὶ ἐπικρατείας ἔχόμενον ἐπίταγμα ἐπέταττε·

Τόδ' ἦν, ὅρα **μή σε**, ὡς πρεσβύτα, παρὰ ταῖς κοίλαις **ναυσὶν** ἐγὼ καταλάβω, η̄ νῦν βραδύνοντα, η̄ ὕστερον ανθις ἐπανελθόντα, μήποτε σοι οὐ **χρησιμεύσῃ** η̄ ῥάβδος καὶ τὸ στέμμα τοῦ θεοῦ·

ταῦτην δὲ **ἐγὼ** οὐ λύτροις ἐλευθερώσω πρὶν ἐπὶ **αὐτὴν** τὸ γήρας ἐλεύσεται ἐν τῷ **ἐμῷ οἴκῳ**, λέγω ἐν τῷ Ἀργει, πόρρῳ τῆς πατρίδος **αὐτῆς** **ιστὸν** **μεταχειρίζομένην** καὶ τῇ ἐμῇ κοίτῃ **ὑπηρετούμενην**.

ἀλλ' ἄπιθι, μή με παρόξυνε, ὡς ἂν σῷος καὶ ἀζήμιος ἀπέλθης.

Οὕτως εἶπεν. Ἐφοβήθη δὲ ὁ γέρων, καὶ ἐπείσθη τῷ ἐπιτάγματι· Ἀπῆλθε δὲ σιωπῶν, μετ' ἐκπλήξεως πρὸς τὸν **αἰγιαλόν**, τῆς πολυταράχου **θαλάσσης**. (η̄ πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ)·

Ἐκτενῶς δὲ μετὰ ταῦτα πόρρῳ ἀπελθὼν ὁ πρεσβύτης ἤγειτο τῷ Ἀπόλλωνι τῷ βασιλεῖ, ὃν ἡ καλλίκομος ἔτεκε **Λητώ** λέγων. Ἐπάκουσόν μου ὡς καλλίτοξε, ὃς τῆς Χρύσης ὑπερασπίζεις, καὶ τῆς Κίλλης τῆς θειοτάτης, καὶ τῆς Τενέδου κρατερῶς ἀνάσσεις, ὡς Σμίνθιε, εἴ ποτέ σοι ἐπὶ τὸν ναὸν περικαλλῆ ἀναθήματα καὶ ἐπαγωγὴ φέρων ἀνέθηκα, η̄ ἐάν ποτέ σοι λιπαροὺς μηροὺς κατέκαυσα ταύρων καὶ αἰγῶν,